



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa



«Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà»



Aquestes paraules de Jesús ens volen recordar el fet que som germans en una família, i que Déu ens demanarà comptes també dels nostres germans. El Senyor ens crida a «guanyar els germans», els de prop i els de lluny. No sigui que un dia ens preguntí com en el llibre de Gènesi: «el Senyor va preguntar a Caïn: on és el teu germà Abel?. Ell va respondre: No ho sé, que potser soc el guardià del meu germà?» (Gn 4,9). Sí, som custodis dels nostres germans, som custodis els uns dels altres.

És veritat que Jesús ha posat el nivell molt alt. Estimar els altres, estimar els bons i els dolents, estimar fins i tot els enemics ens situa en un nivell molt alt i nosaltres sovint pensem que és impossible. Però és que Jesús parla no amb la lògica humana, sinó amb la sobrenatural. I el que és impossible per als homes és possible per a Déu, perquè Ell ens ha fet entrar en una vida nova en el baptisme que és la seva mateixa vida i que ha volgut compartir amb nosaltres. I aques-

ta vida és la vida de la gràcia que ho fa possible.

Certament és un nivell exigent perquè l'amor cristià no escull a qui estimar. Qui estima, no escull el proïsme, es fa proïsme, com ho va fer el bon samarità. Només cal veure una persona en la malaltia, en l'exclusió o el dolor per suprimir la distància. Estem cridats a fer-nos propers, estem cridats a fer-nos presents, a posar-nos a la seva disposició. L'altre ha de percebre: «soc aquí, pots comptar amb mi». Però aquest «comptar amb mi» significa ajudar-lo que pugui reconèixer les seves limitacions, ajudar-lo a que actuï per ell mateix, ajudar-lo a descobrir també els seus dons i capacitats, ajudar-lo per tal que sigui responsable de la seva vida i que compregui el sentit que té. Estimar així els altres no és possible per a nosaltres però sí que és possible si ho fem amb Ell, si estimem amb el seu mateix amor.

En aquest sentit estimar els altres, en la pràctica, significa ajudar-los. «Si el teu germà pecca, diu Jesús, ves a trobar-lo, i parleu-ne tots dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà» (Mt 18,15). Tenim consciència que els altres són realment els nostres germans?

Guanyar el germà ha de ser un objectiu que hem de tenir ben clar nosaltres els cristians. Per això Déu s'ha fet germà nostre, per alliberar-nos de nosaltres mateixos i guanyar-nos per a Ell. I guanyar el germà passa per estimar-lo, com Jesús ens ha estimat i ens estima, i ens ha guanyat.

Déu s'ha fet home, i en la creu ens ha guanyat a tots per a Ell i ha manifestat què significa realment l'amor, què significa estimar de debò, i com ens hem d'estimar entre nosaltres, ajudar-nos, vetllar els uns pels altres com a germans. Tot un repte. Tota una tasca que dura tota la vida.



ENTREVISTA

El regal de la Mare de Déu



MARÍA MONTSERRAT BACA

La María Montserrat Baca va néixer fa 22 anys a San Luis (Argentina) i s'acaba de graduar en Professorat en Història. Ha viatjat a Europa, on ha passat els dos mesos previs a la JMJ 2023 a Lisboa, fent un voluntariat a l'organització i, durant els dies de l'esdeveniment, acompanyant premsa internacional als actes del Sant Pare. Per cloure la seva estada ha vist acomplert el seu desig de trobar-se amb la seva estimada patrona: ha pelegrinat a Montserrat per venerar la Santa Imatge, a la qual estima des de ben petita.

Per què tenies la necessitat de pelegrinar a Montserrat?

La meua mare va estudiar en una de les escoles de Montserrat que hi ha a l'Argentina, concretament a la de Tucuman. Arran de la veneració que sempre li ha tingut va voler posar-li aquest nom a la seva primera filla. Per tant, des de ben petita, a la família hem estimat la Mare de Déu. I jo tenia el desig de trobar-me amb ella. És un regal que la Mare de Déu m'ha fet. He pogut cloure el meu viatge als seus peus per lliurar-li tot, com va fer sant Ignasi.

Com vius la fe?

La fe és un pilar fonamental en la meua vida, i en la de la meua família. Procuero que sigui una fe viva, plena d'activitats que nodreixin la meua ànima i que aportin a l'Església. He nascut al si d'una família catòlica practicant i busquem augmentar-la cada dia. La fe permet trobar-se amb la veritable felicitat, que és Nostre Senyor Jesucrist.

Com valors la teua experiència a la JMJ de Lisboa?

Ha estat una experiència fantàstica! La vaig viure com a voluntària a l'organització central, cosa que em va fer veure l'esforç que hi havia rere aquesta jornada i valorar-la d'una altra manera. També ha estat molt bonic veure com persones de diverses cultures i llengües treballaven per un únic objectiu: acostar els joves a Jesucrist. Com a fidel i com a argentina ha estat molt bonic poder-ho viure de prop i palpar la figura del papa Francesc.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Testimoni de pregària compartida

Ha fet noranta anys. Li porto la comunió i parlem una estona mentre li faig companyia. És bon conversador. En un moment o altra parla de la seva muller que va morir fa tres anys. Havien estat un matrimoni compromès eclesialment. Formaven part d'un equip del Moviment de matrimonis de la Mare de Déu. Col·laboraren una colla d'anys amb la parròquia en l'administració econòmica i en la catequesi. Avui, feta l'acció de gràcies, després de rebre la comunió, m'ha ensenyat una cartolina amb un text escrit a mà que tenia en un armari baix, al costat de la butaca en la qual, assegut, hi passa la major part del dia. El text és el del Parenostre i, alhora, m'ha explicat: «Quan la Teresa va entrar en la fase final de la seva vida, seguíem resant cada matí, junts, el Parenostre. Com havíem fet sempre, des que ens casarem. Vaig adonar-me que hi havia moments en els quals no trobava les paraules corresponents. Li fallava la memòria. Conservava, però, la capacitat lectora. És per això que vaig confeigir aquesta cartolina i hi vaig escriure el Parenostre. I tornarem a resar, junts, cada matí, fins que va traspasar». «Igual-

ment, els marits han d'estimar la muller com el seu propi cos. Qui estima la muller s'estima a si mateix» (Ef 5,28).

Ara el marit, sol, segueix fent la pregària del matí. En aquesta pregària hi ha lloc per a tothom. Prega per la Teresa, pels fills i els nets, pels difunts de la família, pels amics, pels difunts de l'equip de matrimonis. Eren set matrimonis i el consiliari, tots han traspasat menys una vídua, ell i el consiliari. Recorda les estones compartides, de les reunions i de les trobades d'amistat, la pregària de l'inici de cada trobada en la qual tots participaven. Sempre acabada amb el Parenostre.

La cartolina resta sobre l'armari baix, testimoni de la pregària matrimonial, testimoni d'una presència que ara és absència recordada. Resta però el Parenostre, escrit sobre la cartolina que cada dia fa reviure i actualitza el record de l'esposa, de la vida compartida, de l'amor treballat i viscut en més de cinquanta anys de matrimoni. «Hi ha tres coses que valoro i que són agradables a Déu i als homes: la unió entre germans, l'amistat entre veïns i la bona entesa entre marit i muller» (Sir 25,1).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Llamados a ser testigos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos encontramos al inicio de un nuevo curso académico. Los profesores ultiman sus preparativos con una meta clara: el desarrollo personal de cada uno de sus alumnos. Justamente aquí nos apiñamos los que estamos en el entorno; sí, es cierto, el propio alumno, padres, maestros, responsables, conocidos, abuelos, familiares: todos los que formamos la sociedad. Cada uno debe hacer su parte; quizás, deberíamos formar una gran coral de frutos armónicos y benéficos. Esta coral tendría un distintivo idéntico, pero de rasgos personalizados: El testimonio de nuestras vidas, con gestos y palabras.

Jesús, nuestro modelo. El primer paso, momentos de intimidad con Dios, para que nuestro corazón se configure con el suyo y vayamos

adquiriendo sus mismos sentimientos.

Él está siempre en relación, en salida, solidario con nosotros, sin distancias. Él no ha venido «a ser servido, sino a servir y a dar su vida como rescate por muchos» (Mc 10,45). Procuraremos relaciones fraternas, espacios de encuentro, hospitalidad, acogida.

En la escuela, el trabajo, en las calles, pensemos que tenemos una bonita ocasión de testimoniar la alegría de un Padre que nos ama y que nunca nos olvida. ¡Que Dios sea conocido y amado!

Pidamos a María que nos conceda un corazón semejante al suyo; que nos alcance la disposición de convertirnos cada día, el ser coherentes y el cuidar con ternura a los hermanos y hermanas que Dios nos confía. (cfr. Audiencias 18.01, 22.03.23)

Lectures de la missa diària i santoral

11. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-23 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.

12. ■ Dimarts [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions. Sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prev. agustinià, a Sant Joan de les Abadesses.

13. □ Dimecres [Col 3,1-11 / Sl 144 / Lc 6,20-26]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església. Sant Felip, pare de santa Eugènia.



14. ■ Dijous [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jn 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona. Sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi; santa Ròsula, mr.

15. □ Divendres [He 5,7-9 / Sl 30 / Jn 19,25-27 (o bé: Lc 2,33-35)]. Mare de Déu dels Dolors. Sant Nicomedes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.

16. ■ Dissabte. [ITm 1,15-17 / Sl 112 / Lc 6,43-49]. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrià (Cipriano), bisbe de Cartago (249-258), mrs. Santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. ■ † Diumenge vinent, diumenge XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sir 27,33-28,9 / Sl 102 / Rm 14,7-9 / Mt 18,21-35]. Sant Robert Bel·larmino (1542-1621), bisbe de Càpua i dr. de l'Església, cardenal (jesuïta). Sant Pere d'Arbués, prev. i mr. a Saragossa. Santa Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.





DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY

Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 33,7-9)

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meua. Si jo amenaço el pecador amb la mort, i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'has advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teua vida».

Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors».*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,8-10)

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei. No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament, es troba en aquestes paraules: Estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

✠ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 18,15-20)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat un germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n amb la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà.

Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo soc enmig d'ells».

Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 33,7-9)

Esto dice el Señor: «A ti, hijo de hombre, te he puesto de centinela en la casa de Israel; cuando escuches una palabra de mi boca, les advertirás de mi parte. Si yo digo al malvado: "Malvado, eres reo de muerte", pero tú no hablas para advertir al malvado que cambie de conducta, él es un malvado y morirá por su culpa, pero a ti te pediré cuenta de su sangre. Pero si tú adviertes al malvado que cambie de conducta, y no lo hace, él morirá por su culpa, pero tú habrás salvado la vida».

Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón».*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,8-10)

Hermanos: A nadie le debáis nada, más que el amor mutuo; porque el que ama ha cumplido el resto de la ley. De hecho, el «no cometerás adulterio, no matarás, no robarás, no codiciarás», y cualquiera de los otros mandamientos, se resume en esto: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». El amor no hace mal a su prójimo; por eso la plenitud de la ley es el amor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 18,15-20)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si tu hermano peca contra ti, repréndelo estando los dos a solas. Si te hace caso, has salvado a tu hermano. Si no te hace caso, llama a otro o a otros dos, para que todo el asunto quede confirmado por boca de dos o tres testigos. Si no les hace caso, díselo a la comunidad, y si no hace caso ni siquiera a la comunidad, considéralo como un pagano o un publicano.

En verdad os digo que todo lo que atéis en la tierra quedará atado en los cielos, y todo lo que desatéis en la tierra quedará desatado en los cielos. Os digo, además, que si dos de vosotros se ponen de acuerdo en la tierra para pedir algo, se lo dará mi Padre que está en los cielos. Porque donde dos o tres están reunidos en mi nombre, allí estoy yo en medio de ellos».

COMENTARI

Amics i acompanyants dels nostres germans



MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Avui es fa difícil d'ajudar els altres amb una paraula de correcció fraterna. Sembla que és més aconsellable el «no ficar-s'hi». No comprometre's, i deixar que cada persona faci el que vulgui.

Sovint es diu que la correcció, si escau, ja la faran els que manen, els que tenen autoritat social. Però acostumem a fer-la amb els fills petits i amb aquelles persones que estimem i hi tenim molta confiança. Volem el seu bé, i ens sentim responsables d'ajudar-los en les seves vides.

«On és el teu germà (diu el Senyor) [...] que potser soc el guardià del meu germà?» (diu Caïn). Paraules del llibre del Gènesi. Massa vegades es repeteixen avui aquestes paraules, fins després d'haver perjudicat el pròxim.

No podem confondre la tolerància en la vida dels altres, amb la indiferència en tot el que viuen i fan, dient: «és el seu problema». No podem construir una societat individualista i despreocupada del camí dels altres; els hem d'ajudar, quan constatem que estan equivocats i obren malament.

En realitat, som una mica guardians de la vida dels nostres germans. Però ens caldrà el do de l'oportunitat i de la bona empatia, perquè l'altre entengui i accepti que vols el seu bé. Si no ho fem així, serem uns intrusos que ens volem ficar en les coses i la vida dels altres, de manera que no ens correspon. Els bons amics saben com dir-se les coses, i procuren ajudar-se.

Encara que sovint sigui cert que «qui diu les veritats, perd les amistats», cal revisar què diem, com ho diem i en quina oportunitat ho fem.

Jesús mateix ens explica els passos graduals que es poden fer: primer a nivell personal, després, si cal, amb alguns testimonis i per últim comunicar-ho a la comunitat.

Referent a aquest mateix aspecte, sovint ens cal revisar com acceptem els avisos i correccions que els altres ens poden fer.

Ens adonarem que tot va millor si hi ha bona relació, amistat, estimació, tolerància i paciència.

Una persona que s'ha pogut convèncer, acostuma a agrair-ho; per altra part, una persona que l'han vençut, de vegades, si pot, mossega.

L'ajuda del Senyor no ens faltarà, però la nostra pregària ens demana com a resposta personal que canviem tot el que ens correspon.

Treballem el camí de l'estimació, la tolerància i el perdó, i connectarem més i millor amb l'amor de Déu i l'estimació als nostres germans.



VIDA DIOCESANA

Agenda

Aquest diumenge 10 de setembre. Convivència del Seminari Diocesà a Can Xammar, l'Ametlla del Vallès. / **A les 12 h,** Missa d'inici de ministeri de Mn. Francesc Jordana com a rector de Sant Vicenç de Mollet del Vallès.

Dijous 14, a les 12 h. Consell Diocesà de Càritas al Bisbat.

Divendres 15, a les 11 h. Consell Episcopal amb delegats generals, al Bisbat. / **A les 19 h,** Trobada d'inici de curs de la Delegació de Joventut a la Parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

Dissabte 16, a les 10 h. Trobada d'aspirants i candidats al Diaconat permanent al Seminari de Barcelona. / **A les 18 h,** Missa d'inici de curs de les entitats rocières de la FECAC a la Catedral.

Notícies

Festa de Sant Llorenç a la Mola. El dijous 10 d'agost es va celebrar la festa de Sant Llorenç a l'església del Monestir de Sant Llorenç del Munt a la Mola. Presidí la celebració Mn. Guillem López, rector de Matadepera. En-



guany se celebra el 50 aniversari de la restauració de la Festa.



El Centre d'Esports Sabadell al Santuari de la Salut. Com ja és tradició, el Centre d'Esports Sabadell va pujar el diumenge 20 d'agost al Santuari de la Salut per fer ofrena a la Mare de Déu de la temporada que comença.

Convivències familiars. Del divendres 25 a la tarda fins al diumenge 27, la Delegació de Pastoral Familiar va realitzar unes convivències per a famílies de la nostra diòcesi a Sant Pau de Segúries. Hi van participar 14 famílies amb un total de 75 persones,



40 d'ells infants d'entre 1 a 12 anys. El tema va ser l'alegria. El dissabte tractaren de l'alegria en família i el diumenge de l'alegria de la fe.



Campaments per a adolescents. Entre els dies 26 d'agost i 1 de setembre, la Delegació de Joventut ha organitzat a la Cerdanya els campaments per a adolescents *Be apostle per segon estiu consecutiu*. Els dies 31 d'agost i 1 de setembre el bisbe Salvador els ha visitat tot celebrant l'Eucaristia i compartint activitats amb ells.

Entrega de nomenaments. El dilluns 4 de setembre, a les 12 h, el Sr. Bisbe feu l'entrega de nomenaments al nou rector del Seminari, als rectors, admi-



nistradors parroquials, vicaris i adscrits, així com també als nous delegats generals i delegats episcopals.

Calendari

Vespres ecumèniques. Dissabte 16 d'octubre, a les 18.30 h, al Monestir de les Carmelites Descalces de Terrassa. Organitzades per l'associació Cristians per Terrassa.

En la pau de Crist

Mn. Pere Vivó i Gili. Prevere de Barcelona, morí el 14 d'agost a l'edat de 91 anys a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. Nascut a Sabadell, va ser vicari de la Sagrada Família de Terrassa i rector de les parròquies de Sant Vicenç de Mollet del Vallès, Sant Martí de Sant Celoni i Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Si te hace caso, te habrás ganado al hermano»

Estas palabras de Jesús quieren recordarnos el hecho de que somos hermanos en una familia, y que Dios nos pedirá cuentas también de nuestros hermanos. El Señor nos llama a «ganar a los hermanos», los de cerca y los de lejos. No sea que un día nos pregunte como en el libro de Génesis a Caín: «el Señor preguntó a Caín: ¿dónde está tu hermano Abel? Él respondió: No sé, ¿acaso soy yo el guardián de mi hermano?» (Gn 4,9). Sí, somos custodios de nuestros hermanos, somos custodios los unos de los otros.

Es verdad que Jesús nos ha puesto el nivel muy alto, sí. Amar a los demás, amar a los buenos y a los malos, amar incluso a los enemigos nos sitúa en un nivel muy alto y no-

sotros a menudo pensamos que es imposible. Pero es que Jesús no nos habla con la lógica humana, sino con la sobrenatural. Y lo imposible para los hombres es posible para Dios, porque Él nos ha hecho entrar en una vida nueva en el bautismo que es su misma vida y que ha querido compartir con nosotros. Y esa vida es la vida de la gracia que lo hace posible.

Ciertamente es un nivel exigente porque el amor cristiano no elige a quien amar. Quien ama, no elige al prójimo, se hace prójimo, como lo hizo el buen samaritano. Solo hace falta ver a una persona en la enfermedad, en la exclusión o el dolor para suprimir la distancia. Estamos llamados a hacernos cer-

canos, estamos llamados a hacernos presentes, a ponernos a su disposición. El otro debe percibir: «estoy aquí, puedes contar conmigo». Y ese «contar conmigo» significa ayudarle a que pueda reconocer sus limitaciones, ayudarle a que actúe por sí mismo, ayudarle a descubrir también sus dones y capacidades, ayudarle a que sea responsable de su vida y que comprenda su sentido. Amar así a los demás no es posible para nosotros pero sí es posible si lo hacemos con Él, si amamos con su mismo amor.

En este sentido amar a los demás, en la práctica, significa ayudarles. «Si tu hermano peca, dice Jesús, ve a encontrarlo, y hablado ambos solos. Si te hace caso, te habrás gana-

do al hermano» (Mt 18,15). ¿Tenemos conciencia de que los demás son realmente nuestros hermanos?

Ganar al hermano debe ser un objetivo que debemos tener bien claro nosotros los cristianos. Por eso Dios se ha hecho nuestro hermano, para liberarnos de nosotros mismos y darnos para Él. Pero ganar al hermano pasa por amarle, como Jesús nos ha amado y nos ama, y nos ha ganado.

Dios se ha hecho hombre, y en la cruz nos ha ganado a todos para Él y nos ha manifestado qué significa realmente el amor, qué significa amar de verdad, y cómo debemos amarnos entre nosotros, ayudarnos, velar unos por otros como hermanos. Es todo un reto. Toda una tarea que dura toda la vida.



BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

